

Brüssel, 20. jaanuar 2017
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2013/0157 (COD)

5162/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 24
TRANS 8
MAR 7
FIN 10

I/A-PUNKTI MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Teema:	Eelnõu: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse sadamateenuste osutamise raamistik ja sadamate finantslähbipaistvuse ühised normid (esimene lugemine) – Seadusandliku akti vastuvõtmine (SA+A) = Avaldused

Komisjoni avaldus, mida toetab Hispaania

Komisjon leiab, et põhjendus 45 oleks tulnud välja jätta järgmistel põhjustel.

Esiteks ei ole põhjendus seotud ühegi määruse sättega ega ole kooskõlas institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe põhimõtetega. Kõnealuses kokkuleppes kinnitasid Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon, et pühenduvad täielikult ühenduse õigusaktide väljatöötamise kvaliteedi ühiseid suuniseid käsitlevale institutsioonidevahelisele kokkuleppele, mille kohaselt on põhjenduste eesmärk sätestada regulatiivosa põhisätete lühike põhjendus ilma neid uuesti esitamata ja ümber sõnastamata ning põhjendused ei tohiks sisaldada normatiivsätteid ega poliitilisi üleskutseid.

Teiseks tuleb komisjon meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohane riigiabi määratlus on objektiivne mõiste, mis ei ole liidu seadusandja määrata. Komisjon või erandjuhtudel liikmesriikide kohtud võivad mõistet sellisena kohaldada ainult liidu kohtu teostatava kontrolli raames.

Kolmandaks võib põhjenduse sõnastus tekitada segadust. Võttes arvesse aluslepingus sätestatud riigiabi määratlust, ei saa väita, et kõigi võrdsetel ja mittediskrimineerivatel tingimustel kõigile kasutajatele kättesaadavate juurdepääsu- ja kaitsetaristute riiklik rahastamine jääb alati riigiabi eeskirjade kohaldamisalast välja. Komisjoni otsustuspraktika kohaselt võib näiteks sadama piirkonnas asuva teatava juurdepääsutaristu riiklik rahastamine kujutada endast riigiabi.

Saksamaa, Poola, Belgia ja Prantsusmaa ühisavaldus

Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega, millega luuakse sadamateenuste osutamise turule juurdepääsu ja sadamate finantslähbipaistvuse raamistik.

Saksamaa, Poola, Belgia ja Prantsusmaa toetavad määrusega taotletavaid eesmärke. Eelkõige tunnevad nad heameelt selle üle, et määrus on mõeldud Euroopa sadamate finantslähbipaistvuse suurendamiseks ja nende rahvusvahelise konkurentsivõime parandamiseks.

Saksamaa, Poola, Belgia ja Prantsusmaa kiidavad määruse heaks eeldusel, et seadusandliku menetluse käigus saavutatud kompromissidele ja seadusandjate poolt seoses sellega tehtud otsustele ei hakata vastu töötama muude asjakohaste õigusaktidega, näiteks üldise grupierandi määruse muutmisega.

Ühendkuningriigi avaldus

Ühendkuningriik väljendab heameelt, et kõnealune määrus on algse ettepanekuga võrreldes oluliselt vähem koormav. Kuid Ühendkuningriik tunneb kahetsust selle vastuvõtmise pärast isegi muudetud kujul, pidades selle sätteid (välja arvatud riikliku rahastamise lähbipaistvust edendavad sätted) tarbetuks ning Euroopa ja eelkõige Ühendkuningriigi sadamatesse tehtavate investeeringute edendamise ja sadamate töö tõhustamise seisukohast üldiselt sobimatuks. Leides, et määrus avaldaks kahjulikku mõju Ühendkuningriigi konkurentsivõimelistele ja tõhusatele sadamatele, hääletab Ühendkuningriik määruse vastuvõtmise vastu.

Ühendkuningriigi riigipoolse reguleerimiseta toimiva, konkurentsivõimelise, valdavalt eraomandis oleva ja enamasti subsideerimata sadamasektori kogemus on viimaste kümnendite jooksul veenvalt tõestanud, et ausa konkurentsi tingimustes ja riigipoolse reguleerimiseta töötavad sadamad suudavad ja soovivad investeerida, et areneda vastavalt praegustele ja tulevastele transpordinõuetele.

Itaalia avaldus

Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega, millega luuakse sadamateenuste osutamise turule juurdepääsu ja sadamate finantslähipaistvuse raamistik, soovib Itaalia, toetades küll määrusega taotletavaid eesmärgi (eelkõige tervitab Itaalia asjaolu, et määrus on mõeldud Euroopa sadamate finantslähipaistvuse suurendamiseks ja nende rahvusvahelise konkurentsivõime parandamiseks), väljendada oma muret endiselt arutlusel oleva teise võimaliku õigusliku aluse pärast, mida kavatakse kohaldada samade õigussubjektide (sadamad) suhtes ja mis ei pruugi olla kooskõlas ELi sadamamäärusega.

Seetõttu annab Itaalia määrusele heakskiidu eeldusel, et seadusandliku menetluse käigus saavutatud kompromisse ja seadusandjate poolt seoses sellega tehtud otsuseid ei seata ohtu muude asjakohaste õigusaktide või algatusega, eelkõige komisjoni peadirektoraatide poolt kaasotsustamismenetlusega vastu võetavate aktide või läbi viidavate algatustega (näiteks üldise grupierandi määruse muutmine või sadamate toimimist ja maksustamist käsitlev uuring), kui nende omavahelist kooskõla ei ole kontrollitud tihedas koostöös kõigi asjaomaste peadirektoraatidega.

Eeskätt sooviks Itaalia juhtida tähelepanu Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Belgia ja Poola ühises seisukohas (vt volinikele Bulcile ja Vestagerile adresseeritud kiri) nimetatud lahendamata küsimustele (sadamaristu määratlus, süvendus, ühtse projekti mõiste kõigi samas sadamas kolmeaastase perioodi jooksul tehtud investeeringute puhul). Seni on selgesõnaliselt vastu võetud üksnes liikmesriikide taotlus jätta välja kõik viited kontsessioonide kestusele. Üldise grupierandi määruse muutmise üle toimuva teise konsulteerimise käigus ning taristute töörühmas on paljud liikmesriigid seoses sadamatega rõhutanud muidki probleeme, mida Euroopa Komisjon ei näi olevat nõuetekohaselt arvesse võtnud.

Sellise puuduliku hindamise aluseks näib olevat nn Leipzig Halle kohtuotsuse liiga lai tõlgendamine, mille tulemusel kavatakse üldisesse grupierandi määrusesse esmakordselt lisada valdkondlikud riigiabi eeskirjad, ilma et neid oleks eelnevalt katsetatud konkreetsete suuniste koostamise ja rakendamise kaudu, nagu on toimitud kõigi muude pehme õiguse meetmete puhul (VKEd, piirkondlik abi, keskkond ja energeetika jne).

Seetõttu kutsub Itaalia komisjoni tungivalt üles võtma kohustuse täiendavalt analüüsida omavahel seotud pehme õiguse ja volitusaktide eelnõusid, et tagada nende omavaheline kooskõla, võttes hoolikalt arvesse liikmesriikide seisukohti ja konsulteerides nendega uuesti enne vastuvõtmismenetluse lõpuleviimist, võimaluse korral kahepoolsete kohtumiste teel.
